

ניצחון של אור

עלון השבת

ישעיהו
ירושלמי
לצפתיים

כיתה קטנה אבל גדולה מחזור מ"ט

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת האזינו ♦ יג תשרי תשע"ג ♦ עלון מספר 6

זמני השבת

מוצ"ש	הד"נ	ירושלים
18:02	16:52	תל אביב
18:04	17:08	באר שבע

העלון יוצא לצילוי נשמת חיילי צה"ל אלו על קידול העלון

"לקח טוב נתתי לכם" - הרב נועם צחור

בידוע שאין תפילתו של אדם ומחשבתו כשהוא לבדו בהתבודדות, שאז אין שום מחשבה זרה כמו שהוא עומד ומתפלל ברבים. כי אז "רבות מחשבות בלב איש", לבטלו מתפלה. והעצה לכך היא, כשמתפלל בצבור ידמה במחשבתו שאין שום אדם רואה אותו רק הקב"ה לבדו, וינצל ממחשבות זרות. וזה פירוש הפסוק "ה' בדרך ינחנו", כלומר, אם בתפילתו מחובר הוא רק בהש"ת, למרות שמתפלל בצבור, הרי מדמה בדעתו שאין שום אדם רואה אותו רק הקב"ה לבדו, "ואין עמו אל נכר". וכמאמר חז"ל (שבת קה.) "לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר". ואיזהו אל זר שיש בגופו של אדם, הרי אומר זה יצר הרע" (ע"ב). ושמעתי מפי מו"ר מובהק, האדמו"ר מקאמרנא זיע"א הוא רמז הפסוק "האזינו השמים, ואדברה", שאם שם האדם את פיו וליבו שווים ל"שמיים", אזי "ואדברה בעדותך נגד מלכים ולא אבוש". וכדברי הרמ"א "ולא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים עליו בעבודת ה' יתברך (סו). וגם בהצנע לכת ("מורה נבוכים" ח"ג, פ"ב), "ובשכבו על משכבו ידע לפני מי הוא שוכב". וכדברי ה"פסקי תשובות" (סי' א', אות ד', עמ' ג-ד) "קישור וחיבור בין שני הוראות אלו, כי אימתי לא יתבושש מפני בני אדם ולא יחשוש למיחזי כיוהרא ולהתנשאות וכדו', כשעושה כמו כן גם כשהוא בהצנע לכת באין רואים, שבזה הוכחה שתורתו ועבודתו באמת ובאמונה". וכמובא ב"תולדות יעקב יוסף" (פרשת כי תצא) בשם רבו הבעש"ט ז"ע, והובאו דבריו בספר הבעש"ט על התורה (תחילת פרשת במדבר). הוא הנרמז בהמשך הפסוק "ותשמע הארץ, אמרי פי" שפיו וליבו שווים, "תמים תהיה עם הו"ה אלהיך". הרי גם הארציות, אלו המביטים על האדם ומחשבים מעשיו, יראו בודאי כי "אמרי פי" הם לשם שמיים ולא להתנשאות חלילה. וכאשר יתחברו להם שמיים והארץ בליבו ובשפתיו, ממילא יהיה זה לשם שמיים, ודבריו יהיו נשמעים למעלה ולמטה, וכמאמר הגמרא (ברכות, דף ו ע"ב) "כל מי שיש בו יראת שמים דבריו נשמעים".

עומדים אנו בין יום הכיפורים לזמן שמחתנו, חג הסוכות הבא עלינו לטובה, חג בו נחסה בצל השכינה האמונה ובצילם של שבעת האושפיזין, מלאי מצוות כרימון, מצוות התשובה, ומצוות השמחה, ובודאי בלא התנשאות ויוהרה. נכנוס עצמנו בצילא דמהימנותא כשפינו וליבנו שווים בשירה וזמרה והודיה לאל עליון עושה שמיים וארץ. ונתברך בכל הטוב שיברכנו אושיפיזין עילאין קדישין, אכ"ר.

למשפחת כיתה ט/3 שלוחה ברכת שבת שלום

מסופר ששאלו את בעל ה'תניא', הכיצד הוא מאריך בתפלתו ג' פעמים בכל יום, ולא נלאה? והשיב: הגיעו בעצמכם שהזמנתם לראיון עם שר גדול ומכבד, וכי לא ינעם לכם הישיבה והשיחה עמו? ודאי שרצונכם לישיב ולשוחח כמה שיותר זמן, וקשה יהיה בעיניכם להיפרד מהשיחה? וכל האריכות לא לעול ולא למשא יחשב לכם? כך אני מרגיש בהיותי בתפלה. הרי אני משוחח לא עם שר, לא עם מלך בשר ודם, אלא עם כל יכול, מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. ואם כן, כיצד אוכל לקצר אם יש לי רשות להאריך והשיחה נעימה לי מאד? ובכל רגע ורגע אני מרגיש זכות וכבוד גדול בהיותי עבד בשר ודם, זוכה שיתרצה לדבר עמי מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ולשמע מה בפי? ומסופר על בעל התניא שפעם אחת הפסיק רבי זלמן באמצע התפילה ואמר: "איני רוצה בגן-העדן שלך, איני רוצה בעולם הבא שלך, איני רוצה אלא בך בלבד". כל תפילה חשובה, כל דבר שאדם מבקש הוא חשוב ויקר בעיני השם. עצם התפילה היא התחברות, היא התקשרות, להבין ממי אני מבקש ולא רק מה אני מבקש. אבל הבקשה הגבוהה ביותר היא קירבת השם עצמה. פה כבר יש הפשטה מעבר לחפץ עצמו מעבר לרצון הספציפי עצמו. התעלות מעבר לשכר ולעונש, לטוב ולרע אל עצם הקדושה. האדם מבקש קירבת השם, האדם מבקש את השם וזאת הדבקות הגבוהה ביותר. כמובן שמשלא לשמה מגיעים ללשמה אבל אומרים בעלי המוסר – שעדיין צריך האדם שידע לפחות לאן הוא רוצה לשאוף לאן הוא רוצה להגיע ואז גם אם הוא בלא לשמה יגיע בעזרת השם ללשמה.

חידות בהלכות שבת עפ"י הספר "פניני הלכה"

1. מי הייתה האומה החזקה ביותר בזמן האבות? (סעיף ג)
2. האם אומה זו שיתפה פעולה עם המגמה המוסרית של האבות? (סעיף ג)
3. מדוע שעבדו המצרים את בני ישראל? (סעיף ג)
4. איזו הבנה ורעיון השיגו ישראל על הטבע האנושי בהיותם משועבדים במצרים? (סעיף ג)
5. מתי היו בני ישראל קוראים במגילות הגאולה שהיו בידיהם? (סעיף ג)

מאורות הפרשה

"יערוף כמטר לקחי" - דברי התורה הקדושים כמוהם כגשם, מה הגשם בשעה שהוא יורד עדיין אין רואים את השפעתו על הצמחים, ורק לאחר זמן כאשר השמש מגיחה מאחורי העננים וזורחת על האדמה, אזי רואים את תוצאות הגשם – כך גם דברי התורה, אף כי בשעה ששומעים אותם אין מבחינים מיד בהשפעתם, בכל זאת סופם לעשות את פעולתם. (ר' בונם ז"ל מפשיסחה)

"בינו שנות דר ודר" - בכל דור ובכל תקופה יורדת ובאה מן השמים הבנה חדשה בתורה, שהיא דרושה ומותאמת לטיב הדור והתקופה. צדיקים שבכל דור מבינים בתורה כפי מה שדרוש ללמד את בני הדור ההוא.

"שמירת הלשון" - הלכות לשון הרע, כלל א, סעיף ז"

אם יושב בין חבורת אנשים שמדברים דיבורים האסורים, ואין לו דרך לצאת מחברתם. וכשיישב וישתוק ידמה בעיניהם כמשוגע, בכל זאת וודאי שאסור לדבר דיבורים האסורים איתם. ועל זה אמרו חז"ל (עדות ה' ו') "מוטב לאדם שייקרא שוטה כל ימיו, ואל ייקרא רשע שעה אחת לפני המקום". ויזרז עצמו בשעות מעשה בכל כוחותיו לעמוד על נפשו, ויהיה ליבו נכון ובטוח שיקבל על זה שכר ראוי משמיים. כי לפום צערא אגרא. לפי הצער - השכר. וככל שמצטער יותר לקיים מצוה, כך מקבל יותר שכר. ועל זה שייך מאמר חז"ל "כל רגע ורגע שאדם חוסם את פיו, זוכה לאור הגנוז שאין כל מלאך ובריה יכולים לשער".

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנוצחו ערב

ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד